

komme ind paa denne Lov; det er, fordi vi her have to Mænd som Ministre, der mere betragte sig som Laugsolbermand end som Statsmænd. Men, lad dem komme og sige ligefrem, at deres Betragtning af Sagen er saaledes, at der i dette Dieblis igjennem Sportler er givet en Sum til Lønning af en vis Klasse af Embedsmænd, og at de anser denne Sum som en berettiget Befiddelse for denne Klasse af Embedsmænd, som de i dens Heelhed skulle have; selv om den skal noget anderledes fordeles. Naar de sagde dette ligefrem, var der ikke længere nogen Tvetydighed tilstede; saa forstod vi hele Stillingen; saa kunde vi forklare os dem. Men hvori, jeg gjentager det, ligger Vanfælgigheden til enkelte Embeder at vælge for en bestemt Priis bestemte Folk? Beviis os, at der i det foreslaaede Betalingsystem ligger en Hindring for, at Embederne kunne blive godt og forsvarligt røgtede, saa skal jeg sige, at der ligger Noget i den Modstand, der vises fra Regjeringens Side. Men istedetfor at gjøre dette, har den ærede Minister opstillet et Princip, som ikke hænger sammen. Denne Tøbeling, at „ordne Tingene“ og „Maaden“ at ordne Tingene paa, ligger for ved ethvert enkelt Embede, men den ligger ikke for med Hensyn til Ordningen som en Heelhed. Den ærede Minister har ikke herfor ført det simpleste Beviis; og jeg vil, siden vi ere paa Rignellernes Gebeet, spørge den ærede Minister, om han, naar han skal have en Ruds, da vil tage i Betragtning, hvorledes hans Tjener eller Koffepige er stillet? Med Hensyn til Udgifterne i det Hele, vil Betragtningen kunne gjøre sig gjældende, men ikke med Hensyn til Valget af Rudsken; thi naar han forøvrigt har sin Stilling fri, hvad er der da i Veien? Den ærede Minister kan sige: Jeg behøver en Mand, som kan høre saa og saa godt, og jeg giver det og det derfor; eller: Jeg vil have en Mand, som kan høre stadfæstigt og sikkert hen ad Landeveien, og derefter vælger jeg min Ruds; men dette hænger ikke sammen med de øvrige Forhold, de udgjøre ingen Heelhed. Derfor den ærede Minister sagde til os: I kunne ikke være tjente med at gaæ ind paa en Reform af denne Bestaaenhed enkeltviis og stykveis, da kunde jeg begribe det; thi det er Husholdningen, der

ligger os paa Hjerte, men at Regjeringen skulde have Vanfælgighed derved, kan jeg ikke forstaae; thi dersom der blev opplaaet Embeder, og der ikke kom det fornødne Antal passende Candidater, kunde jo Regjeringen fremlægge dette for Rigsdagen og vise, at det ikke havde været muligt for den, indenfor de afstukne Grændser, at finde passende Mænd. Men hvor er noget Skaadant seet, eller har det nogen sinde været Tilfældet? Vi have ladet os give Fortegnelse fra Ministerierne over det Antal Ansøgere, der har været til ethvert Embede, og det har derved viist sig, at der har været til Overmaal af saadanne Candidater til de fleste Embeder, og Candidater, som Ingen kunde forkaste, og det bedste Beviis for det Sidste er, at de efterhaanden alle ere, naar der har været Anledning dertil, bleve ansatte af Regjeringen. Saa ondt, det gjør mig, — thi jeg indrymmer det, og det gjør mig ondt, at man er berettiget til at sige, at der i denne Sag fra Regjeringens Side er viist en overordentlig Grad af Tvetydighed — kan jeg dog ikke lade være at urtale mig, som jeg har. Jeg skal indrymme, at Røstningen af den hele Sag er saa vigtig i dette Dieblis, at naar den kan løses ved at tage Beslutningen med den foreslaaede Tilføining, skal jeg tie og ikke stemme; thi stemme for den kan jeg ikke, og stemme imod den nye Paragraph efter § 25 vil jeg ikke. Jeg kunde maasse gjøre det, naar den ærede Minister erkjendte den foreslaaede Tilføining for vel fortjent; thi da er jeg overbevist om, at de ærede Ministre havde indseet, at de ikke have forfulgt denne Sag saaledes, som de som Statsmænd og constitutionelle Ministre maatte have gjort. De ærede Ministre have i hele denne Sag forsøgt at trænge den ene Deel af den lovgivende Magt bort fra Indflydelsen paa Skattevæsenet og Udgiftsvæsenet, og de ville blive ved eenfaldigt at raade over Skatteopkrævningen og Anvendelsen af Indtægterne i et Tilfælde, hvor de selv erklære sig enige med, at den omhandlede Bestatningsmaade ikke bør anvendes til nuværende Brug, og at en anden Lønningsmaade bør indtræde. Saalænge Regjeringen bliver staaende og siger: Denne hele Maade at drive Handel med Regjeringsforretninger og Em-